

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/59/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200039
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5422200039.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného právnym zástupcom Remedium Legal, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739, proti žalovanej: T. B., rod. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXX, XXX XX A., o zaplatenie 6.240,49 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8Csp/1/2022-127 zo dňa 06. septembra 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. v časti, v ktorej súd žalobu o zaplatenie sumy 2.948,58 eur zamietol a vo výroku II. o trovách konania, potvrdzuje.

Vo zvyšnej časti zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Dolný Kubín (ďalej „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 8Csp/1/2022-127 zo dňa 06. 09. 2022 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanej náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Návrh občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, na vstup do konania zamietol (výrok III.).

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou doručenou súdu dňa 11. 01. 2022 sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 6.240,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 4.431,77 eur od 15. 12. 2020 do zaplatenia na základe Zmluvy č. 5130255346 uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou dňa 24. 05. 2017 v zmysle zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov, predmetom ktorej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov žalovanej.

3. Žalovaná sa k žalobe písomne nevyjadrila, na pojednávaní potvrdila čerpanie úveru ako aj to, že úver prestala pre finančné problémy splácať.

4. Citujúc ust. § 39, § 44 ods. 1, 2, § 46 ods. 1, 2, § 52 ods. 1 až 4, § 525 ods. 2, § 565 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) súd žalobu zamietol pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

5. Súd mal za nesporné, že žalovaná požiadala Q. Q., a. s., prostredníctvom diaľkovej komunikácie o poskytnutie úveru vo výške 5.000,- eur, so splácaním formou mesačných splátok a Q. Q., a. s., jej následne doručila Potvrdenie o uzavretí zmluvy, v ktorom oznámila žalovanej akceptáciu návrhu klienta. Spolu s potvrdením o uzavretí zmluvy bol žalovanej doručený splátkový kalendár. Žalovanej bol úver vo

výške 5.000,- eur reálne poskytnutý dňa 24. 05. 2017, na splatenie úveru doposiaľ uhradila 2.051,42 eur v splátkach, ktoré splácala do 15. 01. 2019.

6. Zmluvný vzťah medzi stranami konania súd posúdil ako vzťah spotrebiteľský, z ktorého dôvodu aplikoval príslušné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách upravené v Občianskom zákonníku, ako aj špeciálne spotrebiteľské právo, predovšetkým zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase vzniku zmluvného vzťahu.

7. Súd konštatoval, že žalobca nepreukázal písomné uzavretie zmluvy v zmysle ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) uvedeného zákona. Žalobca predložil len potvrdenie o uzavretí zmluvy z 24. 05. 2017, ktoré však bolo len akceptáciou návrhu klienta bankou. Žalovaná potvrdila len to, že komunikáciou na diaľku požiadala Q. Q., a. s., o úver vo výške 5.000,- eur v splátkach, avšak nebolo preukázané, že jej návrh obsahoval totožné zmluvné podmienky ako sú uvedené v akceptácii návrhu, resp. ďalšie zmluvné podmienky. Pokiaľ akceptácia návrhu veriteľom nekorešpondovala s konkrétnym obsahom návrhu klienta, akceptáciu by bolo možné považovať za nový návrh na uzavretie úverovej zmluvy, ktorý by vyžadoval písomnú akceptáciu dlžníkom, k čomu v tomto prípade nedošlo. Žalovaná po doručení potvrdenia o uzavretí zmluvy a splátkového kalendára akceptovala vznik úverového vzťahu, keď úver vo výške 5.000,- eur vyčerpala a začala ho splácať v splátkach vo výške oznámenej v potvrdení o uzavretí zmluvy a splátkovom kalendári, ktorých doručenie potvrdila.

8. Právny predchodca žalobcu predmetný úver, ktorého konečná splatnosť bola určená na 12. 06. 2024, zosplatnil jednostranným úkonom - oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11. 08. 2020. Uvedené zosplatnenie však súd vyhodnotil ako neplatné, keď podmienkou pre zosplatnenie splátkového úveru je existencia dohody veriteľa a dlžníka, t. j. žalovanou, o práve veriteľa dlh zosplatiť v dôsledku kvalifikovaného omeškania dlžníka s plnením úverových splátok, ktorú skutočnosť súd nemal preukázanú. Žalovaná existenciu tejto dohody poprela, pričom žalobca nepreukázal jej uzavretie ako náležitosť zmluvy o úvere. Pokiaľ žalobca poukazoval na to, že možnosť zosplatnenia úveru je upravená v bode 8.1. produktových obchodných podmienok pre hypotekárne a splátkové úvery Q. Q., a. s., s účinnosťou 01. 01. 2015, tak nepreukázal záväznosť uvedených obchodných podmienok pre daný úverový vzťah, keď nepreukázal písomné uzavretie úverovej zmluvy, ktoré by obsahovalo platnú inkorporačnú doložku vzťahujúcu sa na uvedené obchodné podmienky. Ani akceptácia návrhu v potvrdení o uzavretí zmluvy neobsahuje dojednanie možnosti vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru bankou a pokiaľ je v potvrdení o uzavretí zmluvy uvedené, že „všetky údaje uvedené v Základných podmienkach zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia zmluvy a ich zmeny sa riadia POP a VOP“, tak z obsahu potvrdenia nie je dostatočne zrozumiteľné a určité, čo uvedené skratky znamenajú. Žalobca zároveň nepreukázal, že žalovaná bola pred vznikom zmluvného vzťahu s obsahom konkrétnych obchodných podmienok oboznámená, že s nimi súhlasila a boli jej odovzdané, resp. doručené. Žalobca teda neuniesol dôkazné bremeno týkajúce sa preukázania písomnej dohody o možnosti zosplatiť úver bankou predčasne pred uplynutím jeho konečnej splatnosti, a teda nebola splnená základná podmienka pre vznik oprávnenia banky úver zosplatiť.

9. Nad rámec uvedeného, súd poukázal na to, že aj v prípade, že by žalobcom bolo preukázané uzavretie písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s platnou inkorporačnou doložkou vzťahujúcou sa na obchodné podmienky s účinnosťou od 01. 01. 2015, tak oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky v bode 8. 1 písm. a) produktových obchodných podmienok je podľa súdu v rozpore s podmienkami zosplatnenia plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy upraveného v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a spôsobuje nerovnováhu vo vzájomných právach strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o zmluvnú podmienku, ktorá je v rozpore s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v dôsledku toho neplatnou.

10. Právny predchodca žalobcu tak nebol oprávnený úver zosplatiť, teda nemohlo dôjsť k platnému zosplatneniu úveru oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 11. 08. 2020. Právnomu predchodcovi žalobcu tak vznikol nárok len na zaplatenie dlžných splatných splátok úveru, ktorého konečná splatnosť je až 12. 06. 2024. Nakoľko ku dňu postúpenia pohľadávky 14. 12. 2020 nebol splatný celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola s poukazom na § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 14. 12. 2020 je preto v časti postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu, neplatným právnym úkonom pre rozpor so zákonom v zmysle § 39 a § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka a postupca Q. Q., a. s., zostáva naďalej veriteľom pohľadávky vyplývajúcej z predmetného úverového vzťahu. Žalobca preto nie je subjektom oprávneným pre vymáhanie tejto pohľadávky.

11. Súd zároveň zamietol návrh Občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na pripustenie jeho vstupu do konania, keď súdu nebol predložený súhlas žalovanej so vstupom osobitného subjektu do konania, a teda neboli splnené podmienky § 95 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) na pribratie uvedeného združenia do konania.

12. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p. a žalovanej, ktorá by ako úspešná strana konania mala nárok na náhradu trov konania, trovy nepriznal, nakoľko žalovaná si ich neuplatnila a z obsahu spisu nevyplýva, že by jej trovy konania vznikli.

13. Proti tomuto rozsudku, čo do zamietnutia žaloby v časti zaplatenia sumy 2.948,58 eur, podal žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny v tejto časti spočívajúcej vo vyhovení žalobe v tejto časti, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

14. S poukazom na čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 C. s. p., § 497 a § 506 Obchodného zákonníka uviedol, že ak súd nepovažoval dohodu zmluvných strán o možnosti vyhlásenia splatnosti za platnú podľa § 565 Občianskeho zákonníka, bolo potrebné sa vysporiadať s otázkou ukončenia zmluvného vzťahu (požiadania veriteľa o zaplatenie pohľadávky) a posudzovať obsah jednotlivých podaní podľa ich obsahu.

15. Uviedol, že nie je právne sporné, že postupca podaním zo dňa 11. 08. 2020 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“, ktoré podanie bolo žalovanej preukázateľne doručené, požiadal žalovanú z dôvodu neplnenia svojich zmluvných povinností o zaplatenie celej dlžnej sumy vo výške 5.895,05 eur. Podľa obsahu tejto výzvy je zrejmé, že postupca ukončil so žalovanou zmluvný vzťah z dôvodu pretrvávajúceho omeškania, a túto vyzval na zaplatenie dlžnej sumy.

16. Ak teda súd nemal za preukázanú dohodu zmluvných strán o možnosti vyhlásenia splatnosti celej pohľadávky pri plnení v splátkach, bol povinný vysporiadať sa s obsahom tohto podania, ktoré mohlo byť podľa obsahu a povahy posúdené ako odstúpenie od zmluvy v dôsledku využitia zákonom predpokladaného oprávnenia veriteľa podľa § 506 Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho by potom nebolo možné dospieť k záveru o neplatnom postúpení pohľadávky pre postúpenie pohľadávky, ktorá sa ešte nestala splatnou.

17. V prejednávanej veci nebolo omeškanie žalovanej s plnením splátok o viac ako tri mesiace sporné, o to viac nemohlo byť sporné omeškanie o viac než dve splátky, ako to predpokladá ust. § 506 Obchodného zákonníka, pričom keďže Občiansky zákonník úpravu úverovej zmluvy nepozná, je potrebné vychádzať z právnych predpisov upravených v Obchodnom zákonníku.

18. Súd sa riadne nevysporiadal s právnymi úkonmi postupcu a možnosťou žiadať od žalovanej plnenie prostredníctvom odstúpenia od úverovej zmluvy, čím zaťažil svoje rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti.

19. Obchodný zákonník upravuje, že v prípade ak bol dlžník v omeškaní s vrátením viac ako dvoch splátok, alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, má veriteľ priamo zo zákona právo odstúpiť od zmluvy a žiadať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu aj s úrokmi. Vzhľadom na uvedené má za to, že bol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, pričom toto oprávnenie mu okrem platného dojednania s dlžníkom vyplývalo aj zo samotnej zákonnej úpravy. Pokiaľ preto súd dospel k záveru o neplatnosti dojednania vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, resp. vyhodnotil vyhlásenie mimoriadnej splatnosti ako neplatné, došlo z jeho strany k nesprávnemu právnemu posúdeniu.

20. Na základe uvedeného je zrejmé, že došlo k splatnosti pohľadávky prostredníctvom uvedeného podania postupcu zo dňa 11. 08. 2020, pohľadávka mohla byť v zmysle § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. postúpená, a teda je aktívne vecne legitimovaným subjektom v tomto konaní.

21. Podľa žalobcu súd tiež selektívne hodnotil jednotlivé zistenia a dôkazy, keď v zásade vychádzal len z tých „zhodných“ tvrdení, ktoré podporovali záver súdu o nedôvodnosti žaloby a opomenul prihliadnúť na obsah spisu v širšom kontexte.

22. V tejto súvislosti žalobca považoval tvrdenia žalovanej o tom, že vedela a súhlasila s pôžičkou vo výške 5.000,- eur vo forme mesačných splátok v žalobcom uvedenej výške, avšak nevedela o možnosti vyhlásenia splatnosti, ktoré dojednanie je v praktickom (a najmä bankovom sektore) živote notoriou, za tendenčné a účelové. Súd nevzal do úvahy následné tvrdenia žalovanej, že si je vedomá svojho dlhu a sama navrhla jeho splácanie. Podstatné je i to, že žalovaná síce tvrdila, že jej obchodné podmienky doručené neboli, čo však neznamená, že sa s nimi neoboznámila v čase, kedy vyplnila návrh na uzatvorenie zmluvy prostredníctvom internet bankingu, keď súhlas s obchodnými podmienkami je nevyhnutným predpokladom pre vyplnenie a odoslanie návrhu zmluvy.

23. Súdu vytkol, že ani nedokázal identifikovať, či dohoda o možnosti vyhlásenia celého dlhu za splatný bola uzatvorená, nakoľko v druhej myšlienkovvej vetve odôvodnenia poukazuje na neprijateľnosť

zmluvnej podmienky ustanovenej v čl. 8 bod 8.1., čím pripúšťa existenciu dojednaní, avšak ho považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Nesúhlasil ani so záverom súdu o neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky, nakoľko podmienka (resp. jedna z podmienok), za ktorej si veriteľ vymienil možnosť úver zosplatiť, je oddeliteľná od dohody zmluvných strán o možnosti vyhlásenia splatnosti ako takej (§ 41 Občianskeho zákonníka), určenie neprijateľnosti tejto podmienky nespôsobuje automaticky neplatnosť dojednaní zmluvných strán o možnosti vyhlásenia splatnosti.

24. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

25. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento v odvolaní žalobcu napadnutej časti podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

26. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu z dôvodu, že nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa Q. Q., a. s., Bratislava, na žalobcu. Ako správne konštatoval súd prvej inštancie, jednou z podmienok pre platné postúpenie práv vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere je, že ide o splatnú pohľadávku. Podmienky zosplatenia pohľadávky vyplývajú z ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Jednou z podmienok pre platné zosplatenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka je dohoda strán konania o možnosti veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, ktorej existencia v konaní nebola preukázaná. Odvolací súd v tejto súvislosti v celom rozsahu odkazuje na vecne správne (skutkové i právne) závery súdu prvej inštancie v bodoch 28., 29. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k existencii dohody v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal účelovosť tvrdenia žalovanej, že nevedela o možnosti vyhlásenia splatnosti, ktoré je v praktickom živote notoriou, samotná skutočnosť, že uvedené dojednanie je v praktickom živote, hlavne v bankovom sektore, bežné, neznamená, že takáto dohoda je uzatvorená vždy a bola uzatvorená aj v tomto prípade. Bolo povinnosťou žalobcu uzavretie takejto dohody a splnenie i ďalších podmienok vyžadovaných ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka pre platné zosplatenie úveru tvrdiť a preukázať.

27. Ako nedôvodnú odvolací súd vyhodnotil aj námietku žalobcu spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení úkonu - oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru s poukazom na ust. § 124 C. s. p. a § 506 Obchodného zákonníka.

28. Civilné sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v súlade s ktorou je úspech procesnej strany definovaný jej povinnosťou tvrdenia a na ňu nadväzujúcou dôkaznou povinnosťou a im zodpovedajúcim korelátom v podobe bremena tvrdenia a dôkazného bremena. Z prejednacej zásady potom následne vyplýva základné procesné pravidlo, podľa ktorého každá strana je povinná dokazovať skutočnosti zodpovedajúce znakom právnej normy, ktorá je pre ňu priaznivá a ktorej sa domáha (I. ÚS 24/2019 z 9.6.2020).

29. V civilnom sporovom konaní je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, ktoré sú podkladom pre určenie predmetu dokazovania. V tejto súvislosti ale neprichádza do úvahy, aby predložená listina (listiny) nahradila podstatné skutkové tvrdenia strán konania. Procesná aktivita a zodpovednosť strán konania by tým bola popretá a prenesená na súd.

30. Preto ak žalobca nárok uplatnený v konaní založil na tvrdení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, čím skutkovo vymedzil uplatnený nárok, pričom v priebehu konania netvrdil, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k odstúpeniu od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka, potom ani vykonaným dokazovaním, súčasťou ktorého bolo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, nemohlo dôjsť k preukázaniu uvedenej skutočnosti, pretože ani nebola predmetom dokazovania. Z označenia listiny - oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ale aj jej obsahu pritom jednoznačne vyplýva, že ide o úkon súvisiaci s vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru (a to aj v nadväznosti na predchádzajúcu výzvu zo dňa 09. 07. 2020, v ktorej právny predchodca žalobcu žalovanú vyzval na úhradu omeškanej pohľadávky s upozornením na oprávnenie vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru), a

nie o úkon odstúpenia od zmluvy podľa § 506 Obchodného zákonníka. Odvolací súd zároveň dodáva, že ust. § 124 C. s. p., na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje sa vzťahuje na posudzovanie procesných úkonov strán konania v súdnom konaní. Napokon ani sám žalobca v odvolaní jednoznačne netvrdil, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo k odstúpeniu od zmluvy, čo by napokon predstavovalo neprípustnú zmenu skutkových tvrdení (§ 294, § 371 C. s. p.), súdu len vytýka to, že sa nevysporiadal s tým, či oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti nemohlo byť posúdené ako odstúpenie od zmluvy v zmysle § 506 Obchodného zákonníka.

31. Vzhľadom na to, že v konaní nebolo preukázané uzavretie zmluvy, ktorej súčasťou by boli produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery Q. Q., a. s., s účinnosťou 01. 01. 2015, obsahujúce možnosť veriteľa úver v prípade neplnenia so povinnosťou zo strany dlžníka zosplatiť, odvolací súd sa nezaoberal námietkami žalobcu vo vzťahu k záverom súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky v bode 8.1. uvedených produktových obchodných podmienok, keďže uvedené nebolo pre rozhodnutie v danej veci relevantné.

32. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností a záverov odvolací súd, stotožniac sa so záverom súdu prvej inštancie o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti (čo do zamietnutia žaloby v časti o zaplatenie sumy 2.948,58 eur), vrátane výroku o trovách konania, vo vzťahu ku ktorému výrok žalobca neprodukoval žiadne odvolacie námietky a pri rozhodovaní o ktorých súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, ako vecne správny potvrdil.

33. Vo zvyšnej časti, ktorá nebola napadnutá odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý.

34. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bola žalovaná, a to v celom rozsahu, preto jej voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Nakoľko však žalovanej v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli, odvolací súd, vychádzajúc zo zásady hospodárnosti konania, žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (v dôsledku čoho nie je následne potrebné rozhodovať o výške trov odvolacieho konania podľa § 262 ods. 2 C. s. p., ktorá v danom prípade predstavuje 0,- eur).

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)